

Fata<sup>sa</sup> - aspecte din viata lui.

Țăta își numără copii în gând :

- Graf, mine, Nelson din, Jaru Lee, Martha pata, Leamu anin, Nistor  
mine, si Jaru, sapte. Cu mine si cu ea noua. Sevdata  
noua. Pea una. . . .

linguistă. Pe urmă puteau să mai vină mulți, ~~și tot~~ și flămânzi.

Le Pine să-i greșea! El era încă tânăr, era tot așa... Bine!  
Viața mea se câine... ~~Se câine~~ ~~într-o~~ ~~la~~  
? Căci de când m-am născut la sat și m-am perindat!  
Se născute și îndrăc capul în pământ.

- Cine născul a mai lăsat și asta se pământ. 17/12

pământul este al lui . . . Noua s-a plete, ~~mai~~ . . . Noua  
 hoituri . . . <sup>pământul este al lui</sup> . . . Isaf, Releu, etc, en & ca.

Al Trecea se piecare prin Jata mintii si-l judeca desna  
dajduit. Canta se <sup>mult</sup> mai vrednic ~~si-l~~ ~~anaca~~ sa-l  
pau aleaga din toti si sa-l alunge in lume dupa castig.

Mănuiește Să-i mai îngrijești pe pentru iarnă.

"Lăf nu era de nimic. Cresuse galben și chiorit, cu vîrsm în  
măte. Vai de pielea lui! Nelson avea acei ani și cresuse tare.

-Parcă-i un bou, gândește Făța deșeu el. Iar ea, el n-are chinuit.  
E amândoi lineari casa și cu ea. Cestelți numai înănea



Făta o lovi scârbit cu pumnul în nas de-i lăsa sângele.  
Pe omia tăbăci pe ea cu picioarele și-i juca pe trup  
cu nebulie, scărpinând din dinți și strângând ochii cari îi  
ardeau de lacrimi.

- „Mai ule, na mai ule, <sup>boala?</sup> ~~a mamei~~, ~~pentru mama~~...”

Băiețelul plângea și el, în ușa deschisă.

- „Las-o tată, hai că merg, dă-i pace!... Tata...”

Făta-l lua și iese vârtel în ogradă. Nevastă-sa alerga  
dărânată în urmă.

- Să nu pleci Nelcăle, să nu pleci c'ai să mori.

Sânul ridică o piță și se opri locului. <sup>și au privit</sup> ~~au stat~~  
gata amândoi tăcuți, ~~și~~ apoi ea a rămas în prag  
bocindu-se cu cei mai mărunti împrejur.

Făta bătă la ușa lui Radu.

- Bună ~~zina~~ hiară Bonile Radu, ce faci?

„Hamarți pe băiețel meu? E Nelcu. Eram fese  
când ai plecat. Acum-i de zece ani. Te-ai prefăcut  
și dinueta, nu mai ești ca atunci. Eai cu Nelcu  
ți-aduci aminte? Și-acu... Al Naclui Trece  
oremea. Ce rici glonă? Suna neate ai invitat  
mult, trebuie ~~se recomanda~~. Să-ți uleghi.

După un ceas de incorigur întreabă hotărât:

- Pe ziile de Neleu, Iamale Catul? Noi jutea

să-î găseşti un serviciu în Bazarabia. Auz c'oi  
să pleci degrab. Să arbi şi el o bucată de pâne.

Amu căsca puru să rădă, dar se opri, luând o mână  
fortată. El alina gâurile alea la rădă și  
în Cișinău.

aprică lăptosă în Buzănești, Ia Poniștea, și cinci de aur...

Și fătul credea în stare să-i dea serviciu lui  
fișor. Și expresia lui durabilă

- La manual! Psalms frumoase si ufoatral  
 al vior viora intervine in si fa nupiaa viora nupiaa pntie.  
 de la ar gaba in via, fard.

și unele strânse buzele să nu rădă.

Fata - p. priv. n. u. c. e. a. t.

- N'o s'è vrea. Uste cum simplă botul. & Judul

galamb; leacu s'a boar.7. Lufta spurcata...

Radu intră în război război: dintr-

- Auf der vertikalen Linie? Ausgerichtet ist  
fac. functional?

- Măcar cea bun'le Radu', să îngrijească și el o viteză,

La tail - un lemn peut'o bucătărie de pâine . . .

Că suntem mulți și sunăm în căpela în casă.

Nelcu se ~~retrase~~ retrase în câte ușa sănscind. Aprî o ~~flacă~~  
trântă de pște și fugi în evdac izbucnind în glăis.

~~La~~ rămăre încreșt ~~prădăndu-i~~. Acolo se opri, presăr-  
dușii ochii cu dorul pumnilor.

Tatăl său ~~dădu~~ ridică umeri, arătându-i lui Radu  
că se ninsă.

1. Ce-i cu tine mă Nelcule? Vin încoară! Vină  
și sărută-i mîna lui Somnule Radul. Sărută-i  
mîna că vrea să te ia la Basarabia să te  
facă om. Așa-i Somnule Radul? Ai să-l iei  
la Basarabia să-i dai servicii. Să vie și el să f. te  
îmbrăcat și sătul. Hai.

Hai, vin mă Nelcule, vin Zău, aste ce nvor.

- „Nu mă duc la Basarab, mărui Nelcu se ferește  
c'o mîna în nor.

„Să mergă șorzi ori Leanu; eu nu vreau.

Făcă-l piri chium?

- Pastile mătii proclat. Il vezi Somnule Radul?

Ăstă-i copil? Vin mă Nelcu, de ce mi'ntești?

- Nu vreau tate, nu vreau... ~~ține~~

Însegu din nor să <sup>plăngă</sup> ~~băie~~ în pumnii cu gînt mare  
și trăgănet.

Întotdeauna el a avut o crăpătură dinții și încreți fața în orice vreme și  
sportându-se să fie încrețit și fioros, însă băiatul plânges-  
c inflexibil dincolo de usă la loc potrivit pentru fugă. Crampe  
precum un răsunet și potărie pentru că el și țepa împiedecă  
frica nasul degeaba, numai pentru că să nu ajungă  
carpate, ca să nu stea cu mâinile țepene și plânges absent,  
parcă mai mult de o mănăstire interioară decât de frica  
străinatății. Potăriea din mână și el Lui Radu și pînă  
că plânge de o suferință matură, poate de mola sau de  
tăbăne-săn. Făcându-l amănunțit cu <sup>ochii</sup> ~~carapizi~~ carapizi  
și sfredelitori, se întorcea spre Radu cu fizionomia de  
solimbală <sup>trădă</sup> ~~trădă~~ subit într-o atitudine de înfruntare și conștientare  
și imposibilitate, apoi ca o soluție fulgerătoare, se scuturase  
căciula din cap și o botă subsoară, încreștându-și mâinile  
pe pînă.

— Ai mai văzut de arta de când marea te-a pînt?  
Dacă nu ai făcut nici o mînă de lucru, mînă de  
falsă mînă de mînă și mînă de mînă. Privind băiatul  
cu mînă de mînă și mînă de mînă.



"Rămâi că mă duc .... Mă duc, mă duc,  
unde m'or duce ochii, că m'am săturat  
și m'oi destul. M'oi destul și rămâi sănătos."

Trecu la deal prin grădina lui Radu, și săvi gardul  
afară în câmp. Se văite singur, îndepărtându-se  
pe mureșiti pască l'ar fi lovit o nenorocire  
măreșnică. ~~blatui în grădă soare~~  
~~ab~~